

Kobariška zgodovinska pot. Kobarij, Muzej, 1998.

Kranjska Gora, At the foothills of the Julian Alps. Kranjska Gora, Turistično društvo, 1998.

Lepote in znamenitosti Ospa. Osp, Tur. društvo, 1998.

Malečkar Franc, Jeraša Jaka, Osapska jama. Osp, Tur. društvo, 1998.

Biseri slovenske narave, Ogrožene vrste, Bogastvo je v raznolikosti (plakati). Ljubljana, MOP, Uprava RS za varstvo narave, 1994/97.

Planinarjenje (zloženka). Tržič, Občina, 1998.

Planinska zveza Slovenije 1998, Janko Pribošič. Ljubljana, PZS, 1998.

Poštarski dom na Vršiču (prospekt). Ljubljana, PD PT, 1998.

Pozor, snežni plaz! (zglobanka). Ljubljana, PZS, 1998.

Ormož, Sonce Prlekije (s planinskimi potmi), Foto Ciril Ambrož. Ptuj, Veritas d.d., 1997.

Škofja Loka, Lubnik, Praprotno, ur. Urška Krajnik in Ivanka Žgur. Škofja Loka, Občina, 1998.

Varno v gore z gorskimi vodniki, Janez Kunstelj. Kranjska Gora, Samozal., 1998.

Gozdovi, vodotoki, živalstvo, naravoslovne poti (zglobanke) (sl, ne, an). Bled, TNP, 1998 (1999).

Zlati sonček, ur. Stanislav Pinter. Ljubljana, PZS, 1998.

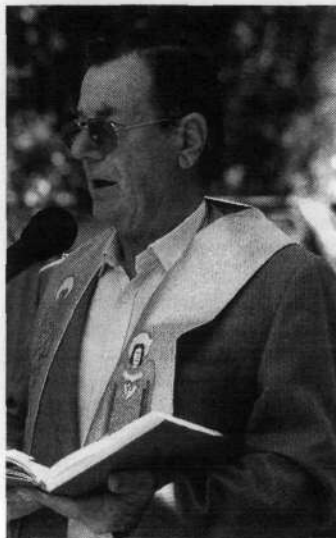
Želimo ... 1999 / foto Boris Strmcnik. Maribor, PD Večer, 1998.

Tudi letos sem zbral veliko različnih planinskih publikacij, ki so izšle v Sloveniji. V ta seznam sem uvrstil skoraj vsa pomembna – velika dela in drobne prospekte in zloženke. Izbor, kaj je bolj pomembno in kaj manj, pa si lahko naredijo bralci sami po svojem kriteriju. V seznamu je odtisnjen založnik **Planinska zveza Slovenije** s polkrepkim odtisom (**PZS**), publikacije drugih planinskih društev pa sem uvrstil v samostojno skupino. Menim, da je slednjih v Sloveniji še veliko več. Zato vsa društva prosim, da mi v tekočem letu pošiljajo vsaj podatke o svojih izdajah. Opazil pa sem tudi, da je bilo pred leti več diplomatskih nalog z našega področja.

Ciril Velkovrh

društvene novice

Prof. Otmar Črnilogar 1931–1999

Na pokopališču v Šebreljah smo se letošnjega 29. aprila poslovili od častnega člana PD Vipava **prof. Otmarja Črnilogarja**.

Rodil se je leta 1931 v Šebreljah in je že kot mlad fant vzljubil lepoto gorá ter hojo po njenih pobočjih. Študiral je na Teološki fakulteti v Ljubljani in je bil leta 1957 posvečen v duhovnika. Leta 1959 je po službeni dolžnosti prišel v Vipavo. V času svojega službovanja v Vipavi je končal študij filologije na filozofski fakulteti v Ljubljani. Vsa leta je tako poučeval v vipavskem semenišču latinščino in dijaki se ga spominjajo kot zelo strogega, a tudi pravičnega profesorja. Svoj najlepši del življenja je preživel zadnjih petnajst let, ko je prevajal Sveto pismo. Od leta 1967 je uspešno vodil župnijo v Podragi.

Prof. Črnilogar bo z zlatimi črkami zapisan v zgodovino vipavskega planinstva. Ko je leta 1959 po službeni dolžnosti prišel v Vipavo, je bilo v tistem obdobju planinstvo v Vipavi v hudi krizi. Med službo-

vanjem v vipavskem semenišču je večkrat peljal v gore tudi gojence semenišča. Zato so nekateri člani PD Vipava zaprosili za pomoč g. Črnilogarja, da bi prevzel vaje društva. A stvar v takratnem času ni bila tako enostavna – da bi bil duhovnik po poklicu predsednik planinskega društva. Takrat sta tvegala dva močna moža: **dr. Miha Potočnik**, takratni predsednik PZS, in urednik Planinskega vestnika **Tine Orel** s svojo avtoriteto, da sta podprla g. Črnilogarja pri njegovem delu, pa čeprav je bil duhovnik. Tako je duhovnik g. Črnilogar postal edini predsednik planinskega društva v vsej Sloveniji, vendar je imel z vsemi najlepše stike. Za oživetev društva je imel na začetku izredno odmevna planinska predavanja z diapozitivi. Požela so precejšen uspeh in društvo je zazivilo. Prenovljen je bil UO, število članstva se je povečalo, zlasti mladi navdušenci so se dobesedno pognali v hribe.

Poseben sloves je PD Vipava prinesla nova plezalna pot na Gradiško Turo. Rodila se je ideja: ustvariti pravo plezalno, drzno smer doma, tako da plezalec izpod trte stopi naravnost v steno. Z alpinistom **Tonetom Sazonovom (Tončem)** sta nekajkrat preplezala stene nad Gradiščem in končno določila smer. Zamisel in ureditev plezalne poti na Gr. Turo so delo g. Črnilogarja in vseh, ki so pri tem projektu sodelovali. Furlanova plezalna pot na Gradiško Turo je bila planincem izročena v uporabo 15. junija 1969.

Za svoje delo v planinstvu je prof. Črnilogar prejel srebrni častni znak PZS.

Ko se bomo podali na Nanos po Furlanovi plezalni poti, bomo hodili po njegovih stopinjah, saj je vanjo kot navdušen planinec vložil veliko mero svojega prostega časa in truda.

Kjerkoli je bil g. Črnilogar, koderkoli je hodil, je za seboj pušal izredno sled najlepših človeških lastnosti – dobrote in ljubezni. Zato so v nas vipavskih planincih njegove sledi tako močno vtisnjene, da bo z nami živel še naprej.

Leon Kodre